

18de JAARGANG, NR. 339
8 JUNI 2020

IN DIT NUMMER:

- 1 BERICHTEN**
- 5 JAZZ OP PAPIER**
- 6 JAZZ OP DE PLAAT**
 Rob Pronk, Lumen, Hub Hildenbrand,
 Ernst Glerum, Stark Linneman e.a.
- 12 JAZZ OP DE PLANKEN**
 Bel Jazz Fest (livestream).
- EN VERDER (ONDER MEER):**
- 13** Trudy Pitts (Erik Marcel Frans)
- 18** Europe Jazz Media Chart Juni

16,5 JAAR JAZZFLITS
01 09 2003 - 01 03 2020

NR. 340 KOMT 22 JUNI UIT

BERICHTEN

Jazzpodium van LantarenVenster heropent 3 juli met Robert Koemans

Het jazzpodium van LantarenVenster, Rotterdam heropent op 3 juli met een albumpresentatie van pianist Robert Koemans. Vanaf 1 juli mogen podia weer maximaal honderd bezoekers ontvangen. Het concert maakt deel uit van de serie Jazz on Friday, die in de maand juli wordt afgewikkeld. Vanwege de richtlijnen van de RIVM worden speciale hygiënemaatregelen in acht genomen en moeten bezoekers op 1,5 meter afstand van elkaar blijven. Er worden daarom tafels met stoelen in de zaal gezet. Robert Koemans is Nieuwe Maker bij Jazz International Rotterdam. In dat kader wordt hij begeleid naar de volgende stap in zijn carrière en vindt ook het concert in LantarenVenster plaats. Eerdere Nieuwe Makers bij Jazz International Rotterdam waren drummer Mark Schilders en gitarist Jorrit Westerhof.

Twee juli-concerten in Bimhuis

Ook het Bimhuis in Amsterdam pakt de draad op 3 juli weer op. De agenda meldt dan een optreden van het trio Montis, Goudsmit, Directie. Ook kunnen kaarten worden gekocht voor het concert van een dag later. Dan treedt andermaal een trio op in de personen van Reijseger, Fraanje, Sylla. Na dit concert is de agenda op de website leeg tot september. Het concert van het Billy Hart Quartet op 10 juli is geannuleerd. Op 3 september openen Bruut! & Anton Goudsmit het seizoen 2020-2021.

ia77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003

AMERIKAANSE JAZZ COALITION GEEFT EERSTE VIJFTIG COMPOSITIE-OPDRACHTEN

Saxofoniste Camille Thurman. (Persfoto)

De Amerikaanse organisatie Jazz Coalition heeft 21 mei de eerste compositie-opdrachten verstrekt. Tot het vijftigtal begunstigden behoren onder anderen de pianisten Bertha Hope en Aaron Parks, bassist Ben Williams en de saxofonisten James Carter, Lakecia Benjamin, Camille Thurman en Greg Ward. In ruil voor een nieuw stuk ontvangen ze ieder 1.000 dollar.

De Jazz Coalition werd begin mei door particulieren opgezet om musici te steunen die door de coronacrisis in de problemen zijn gekomen (zie ook JF 338, pag. 3). De te componeren werken zullen na de crisis in première gaan op podia die bij de Jazz Coalition aangesloten zijn. Ter ondersteuning van de Coalition hebben zangeres Esperanza Spalding en pianist Fred Hersch vijf nummers op Bandcamp gezet die werden opgenomen tijdens een aantal gezamenlijke optredens in The Village Vanguard in New York eind oktober 2018. De opbrengst hiervan gaat naar de Jazz Coalition.

Wayne Shorter in 2010 tijdens het festival The Hague Jazz. (Foto: Joke Schot)

SFJAZZ Center zamelt geld in voor zieke Wayne Shorter

Om te voorzien in inkomsten stelt het SFJAZZ Center in San Francisco elke vrijdagmiddag een concert uit het archief via internet beschikbaar. De 'Friday at Five'-stream is voor vijf dollar per maand te bekijken: "Bring a glass of wine and cozy up – we think you will discover that digital technology can reveal new dimensions of musical performance." De komende tijd staan onder anderen Allen Toussaint met de Preservation Hall Jazz Band (3 juli), John Scofield & Lettuce (10 juli), Afro-Cuban All Stars met Juan de Marcos (17 juli) en zangeres Cécile McLorin Salvant (24 juli) op het programma. Ook is er een vierluik rondom Wayne Shorter. De opbrengst van de stream met het concert dat hij in januari 2019 gaf met zijn kwartet (pianist Danilo Perez, bassist John Patitucci en drummer Brian Blade) en toetsenist Herbie Hancock en trompettist Terence Blanchard als gast (uitzending 26 juli), komt volledig ten goede aan de saxofonist. Hij is ziek en behoeft dure medische zorg. Het SFJAZZ Center hoopt ook inkomsten te verwerven uit de verhuur van zalen en apparatuur voor de streaming van liveconcerten via bijvoorbeeld Zoom, Facebook en YouTube. Vanaf 15 juni is het in Californië weer mogelijk om op te treden zonder publiek.

Meer info: <https://www.sfjazz.org>

Concertaankondigingen vindt u op: <https://www.facebook.com/Jazzflits>

GEEN STRUCTURELE RIJKSSUBSIDIE VOOR JAZZ

De Raad voor Cultuur acht de Instant Composers Pool, het Jazz Orchestra of the Concertgebouw en het Noordpool Orkest niet subsidiabel in het kader van de Culturele Basisinfrastructuur (BIS). Dat blijkt uit het advies dat de Raad de minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap begin juni gaf over de toekenning van vaste jaarlijkse subsidies in de periode 2021 - 2024. Wel vraagt de Raad aan de minister om in de begroting geld voor jazz en wereldmuziek op te nemen.

Op dit moment laat de Raad voor Cultuur de Nederlandse jazz bij de verdeling van de BIS-subsidie dus links liggen, alhoewel de leden daar wel 'spannende ontwikkelingen' zien. Dat die niet gesubsidieerd worden wijt de Raad aan het overheidsbeleid van de afgelopen tien jaar: "Ruim een decennium geleden werden vanuit de cultuurnota van het Rijk nog enkele ensembles op het gebied van jazz en wereldmuziek ondersteund en bestond ook buiten het bestel een rijkgeschakeerd landschap van goed georganiseerde ensembles in deze genres. Onder invloed van bezuinigingen zijn juist deze ensembles per 2009 uit het bestel verdwenen, evenals een groot aantal gespecialiseerde podia in deze genres." De leden van de Raad betreuren dit: "Er is de komende tijd budget, openheid en aandacht nodig om deze genres opnieuw op te bouwen."

Het Instant Composers Pool is door de Raad 'goed beoordeeld op artistieke kwaliteit en geografische spreiding': "Maar op de overige criteria scoort dit ensemble helaas te laag om de verantwoordelijkheden te kunnen dragen die gepaard gaan met een positie in de BIS. De Raad maakt zich onder andere zorgen over de bedrijfsvoering."

Het Jazz Orchestra of the Concertgebouw kwalificeert de Raad als 'zeer vakbekwaam': "Maar het ensemble besteedt onvoldoende aandacht aan de vernieuwing van de jazzpraktijk, talentontwikkeling, educatie en participatie", zo meent men. Het Noordpool Orkest ten slotte heeft volgens de Raad in de korte periode van zijn bestaan een 'mooi track record' opgebouwd: "Maar dit ensemble opereert nog in onvoldoende mate in een internationale context en heeft zich ook landelijk nog te weinig kunnen laten zien."

De Raad voor Cultuur adviseert de minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap eens in de vier jaar over de toekenning van structurele rijkssubsidies aan culturele instellingen. Culturele instellingen kunnen hiertoe een subsidieaanvraag bij het ministerie indienen. Onder meer het festival November Music, Amsterdam Sinfonietta, het Nederlands Blazers Ensemble, de Nederlandse Bachvereniging, het Nederlands Kamerkoor en de popgroep De Staat maken de komende jaren deel uit van de Culturele Basisinfrastructuur. Zij krijgen jaarlijks een vast bedrag aan subsidie. Ook het Metropole Orkest is onderdeel van de BIS. Voor incidentele rijkssubsidies kan, ook door de jazzsector, een aanvraag worden ingediend bij het Fonds Podiumkunsten.

Toekenning Sabam Jazz Awards 2020 uitgesteld

De uitreiking van de Sabam Jazz Awards 2020 is uitgesteld. De Awards worden jaarlijks in mei door de Belgische auteursrechtenorganisatie Sabam toegekend. Het ene jaar aan een jonge en gevestigde Vlaamse jazzmusicus en het volgende jaar aan twee Walen. De coronacrisis gooid roet in het eten. "We zijn op zoek naar een 'event' waar we deze prijs kunnen uitreiken. De jury is intussen samengesteld maar er zijn nog geen genomineerden", aldus een woordvoerder van Sabam.

Hans Dulfer viert 80ste verjaardag jaar later

Saxofonist Hans Dulfer viert zijn 80ste verjaardag een jaar later. De viering stond gepland op 28 mei jl. in de Melkweg, maar dat kon door de coronacrisis niet doorgaan. Het feest wordt nu op 28 mei 2021 gehouden. Wel is voor dit jaar nog de Dulfer 80 Tour gepland. Die start onder voorbehoud op 4 september en doet onder meer Amstelveen, Tilburg, Groningen, Amsterdam, Maastricht, Utrecht, Edam en Dordrecht aan.

In juni al concerten in Paradox

Jazzpodium Paradox in Tilburg programmeert in juni drie concerten voor maximaal dertig personen. In de pauze wisselt het publiek, zodat er per avond toch zestig mensen naar binnen kunnen. Een probleem voor de Tilburgse maar ook landelijke programmeurs is dat zangers en blazers tot nader order niet met andere zangers of blazers mogen musiceren. Zij vormen volgens de RIVM een te groot risico voor de verspreiding van het coronavirus.

Sun-Mi Hong. (Persfoto)

Observant Amersfoort start op de binnenplaats weer met live-jazz

Sinds 3 juni biedt De Observant in Amersfoort elke woensdag weer jazz aan. De spits werd afgebeten door het **Sun-Mi Hong** Quintet. De concerten zijn buiten op de binnenplaats en het aantal bezoekers is beperkt. Op 17 juni speelt de nieuwe formatie Fenix met onder anderen Kika Sprangers op saxofoon.

SMALLS JAZZ CLUB HEROPENT DIGITAAL

Peter Bernstein gaf 3 juni een digitaal concert in Smalls NY. (Foto: Jordi Suol)

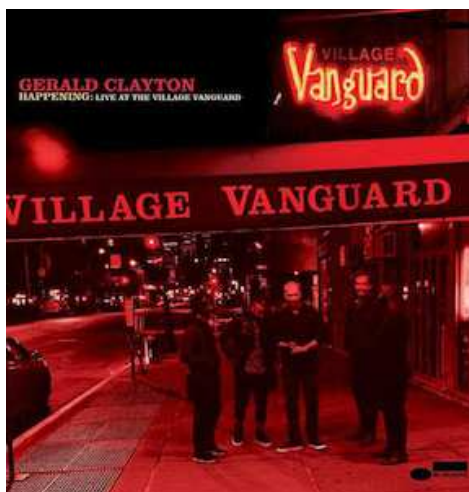
Onder het motto 'Get the Cats Working Again' is Smalls Jazz Club in New York sinds 1 juni digitaal weer open. Elke avond geeft een jazzmusicus twee betaalde optredens in de club. De concerten – zonder publiek – zijn bij te wonen via de website SmallsLIVE.com (om 13.00 uur en 14.30 uur Nederlandse tijd) en zijn daar ook terug te kijken. Onder anderen drummer Joe Farnsworth, pianist Johnny O'Neal, gitarist **Peter Bernstein** en trompettist Josh Evans traden reeds op en voor de rest van de maand staan de pianisten Alan Broadbent, Mike Ledonne en gitarist Mark Whitfield op het programma. 'Get the Cats Working Again' werd mede mogelijk gemaakt door een gift van 25.000 dollar van popzanger Billy Joel.

Meer info: <https://www.smallslive.com/>

DAVE DOUGLAS KOMT NAAR JAZZ BRUGGE

Trompettist Dave Douglas, pianist Bram De Looze, Avishai Cohen's Big Vicious, Michel Portal Quintet en Aka Moon zijn enkele namen die van 13 tot en met 15 november tijdens het festival Jazz Brugge optreden. De negende editie heeft 'Crossing Cultures' als thema en voltrekt zich in kunstencentrum KAAP en het Concertgebouw Brugge.

Dave Douglas neemt Jan van Eycks 'Het Lam Gods' en de polyfone muziek van tijdgenoot Guillaume Dufay als leidraad voor zijn speciaal voor de gelegenheid geschreven 'Secular Psalms'. Bram De Looze komt werk van zijn nieuwe album 'Colour Talk' presenteren. En Aka Moon zet zich aan een herlezing van klassiek repertoire: 'Opus 111', de laatste pianosonate van Ludwig van Beethoven. Jaïr Tchong, programmeur van Jazz Brugge: "De musici van deze editie bewijzen de immer actuele zeggingskracht van de jazz in deze ongekende tijden. De wijze waarop invloeden uit aangrenzende muzikale gebieden worden gesublimeerd, mag als voorbeeld dienen in een sterk polariserende wereld." Het volledige programma van Jazz Brugge wordt later bekendgemaakt. Alle namen en aankondigingen zijn onder voorbehoud, gezien de heersende onzekerheid rond de organisatie van culturele evenementen.

Gerald Clayton maakt Blue Note-cd
Pianist Gerald Clayton heeft een plaat voor het label Blue Note gemaakt. Het album is live opgenomen in de New Yorkse club The Village Vanguard en verschijnt op 10 juli. Clayton wordt begeleid door saxofonist Logan Richardson en drummer Marcus Gilmore. Clayton werd als zoon van bassist John Clayton geboren in Utrecht, maar groeide op in Los Angeles.

OVERLEDEN

Jimmy Cobb, 24 mei 2020 (91)

Was najaar 1958 de toen vrij onbekende opvolger van drummer Philly Joe Jones bij Miles Davis. Was daarvoor de muzikale leider geweest van zijn toenmalige echtgenoot, vocaliste Dinah Washington, en had al gespeeld bij de altisten Earl Bostic en Cannonball Adderley. Bleef zich na vijf jaar Miles Davis dienstbaar opstellen als drummer bij trompettist Nat Adderley, Sarah Vaughan en anderen, zonder zich op de voorgrond te plaatsen als solist of als leider.

Donn Trenner, 16 mei 2020 (93)

Pianist in de bands van Charlie Barnet, Georgie Auld en Les Brown en begeleidde vele zangeressen, onder wie Betty Roché, Nancy Wilson en Anita O'Day. Woonde en werkte van 1960 - 1996 in Los Angeles, was daar onder meer muzikaal leider van de Steve Allen-show. Vermaakte militairen in binnen- en buitenland.

Ron Rubin, 14 april 2020 (86)

Pianist bij Britse bands als George Melly & John Chilton's Feetwarmers, de Al Fairweather-Sandy Brown All Stars en Bruce Turner. Speelde langdurig op Malta en Mallorca, in Wenen en Zürich en op cruises in allerlei samenwerkingsverbanden.
(jjm)

METROPOLE ORKEST SPEELT VIA LIVESTREAM

Het Metropole Orkest (MO) treedt sinds begin juni weer op. Onder de noemer 'Metropole Studio Sessions' geven de MO-strijkers (met solisten uit het orkest) onder leiding van chef-dirigent Jules Buckley een aantal concerten vanuit de Metropole studio's in Hilversum. Ze zijn via een betaalde livestream bij te wonen.

Het eerste concert vond op 3 juni plaats. De strijkers speelden toen een gevarieerd programma. Woensdag 17 juni staat een eerbetoon aan trompettist Clifford Brown op het programma. Het orkest speelt dan het album 'Clifford Brown with Strings' na, met arrangementen van Neal Hefti. Solisten zijn trompettist Rik Mol en altsaxofonist Paul van der Feen. De reeks wordt 1 juli afgesloten met andermaal een eerbetoon. Deze keer aan bassist Charlie Haden. Tien jaar geleden speelden de strijkers van het Metropole Orkest onder leiding van Vince Mendoza een programma met bassist Charlie Haden en zijn Quartet West in de Rotterdamse Doelen. Dit repertoire wordt andermaal uitgevoerd met als solisten bassist Aram Kersbergen en tenorsaxofonist Sjoerd Dijkhuizen. Jan Geert Vierkant, directeur Metropole Orkest: "We zijn verheugd dat we het podium weer kunnen betreden en gaan spelen voor ons publiek, ook al is het nog niet met een volledige bezetting." De concerten zijn online te bekijken via computer, mobiele telefoon, Chromecast of Apple TV.

Info: <https://www.mo.nl/agenda/2020/metropole-studio-sessions>

TOCH JAZZ IN DUKETOWN MET PINKSTEREN

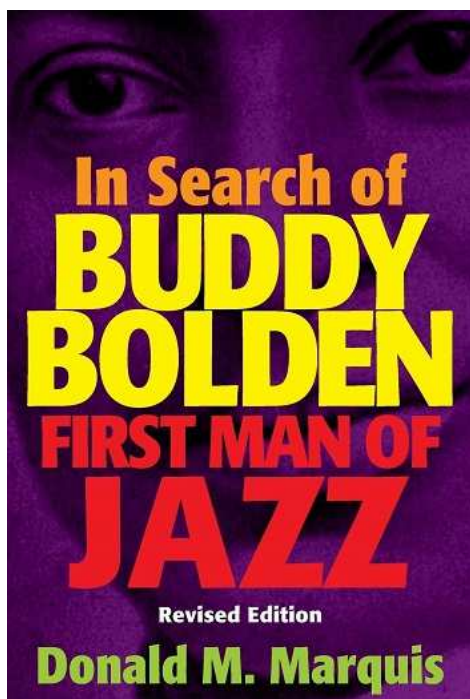
Benjamin Herman Trio in de Azijnfabriek. (Foto: Robert Arts)

Het festival Jazz in Duketown kon dit jaar tijdens Pinksteren vanwege het coronavirus niet doorgaan. Toch liet de organisatie van het festival op Tweede Pinksterdag van zich horen. Op de eerste dag waarop weer live-muziek bijgewoond mocht worden, speelden in de Azijnfabriek in Den Bosch voor dertig bezoekers het duo Mete Erker (saxofoon) en Jeroen van Vliet (piano) en het Benjamin Herman Trio. De twee optredens waren ook live op Facebook te volgen. De 47ste editie van Jazz in Duketown is volgend jaar van 21 tot en met 24 mei.

Concertaankondigingen vindt u op:
<https://www.facebook.com/Jazzflits>

JAZZ OP PAPIER

GEMENGD

Donald M. Marquis' 'In search of Buddy Bolden' is een favoriet boek van trompettist Wynton Marsalis.

Signaleerde ik op deze plaats een flater in het boek van Max van den Broek over Theo van der Hoek, waar Charlie Parker een trompettist wordt genoemd, een soortgelijke misser vond ik in de vertaling van 'Janis [Joplin], haar leven en muziek': "Hij [Jim Gurley] was bezig met het op gitaar nabootsen van het geluid van John Coltranes trompet en het spelen van John Lee Hookers bluesloopjes." Aangezien het hier om een vertaling gaat is het niet onwaarschijnlijk dat in het origineel 'horn' heeft gestaan, in het muzikantenjargon een term waarmee ieder blaasinstrument kan worden bedoeld. De associatie met trompet (via posthoorn of signaalhoorn) is dan gauw gelegd.

Het nieuwste boek van John Schoorl heet 'Buitenstaanders'. Hij bundelde hierin eerder verschenen portretten van 'dwarsdenkers'. Binnen ons terrein zijn dat die van tenorsaxofonist Boris van der Lek en gitarist Philip Catherine. Verder is er een gesprek met schrijver K. Schippers, dat gaat over de nagelaten platencollectie van vriend Henk Bernlef: "De plaat gaat op, en pianist Lennie Tristano is te horen, met Jeff Morton op drums en Peter Ink op bass." Hé, wat is dat? Toen het stuk op 21 september 2018 in de Volkskrant verscheen heb ik nog even de neiging gehad te reageren, maar ja, je kunt wel aan de gang blijven. Had ik het maar gedaan. Want nu staat het er andermaal fout; bedoeld is natuurlijk: Peter Ind op bas. En dan was ook de locatie van Discotone, de befaamde platenwinkel van Henry/Hank van Leer, correct geweest: niet in de Korte Leidsedwarstraat in Amsterdam, maar in de Lange, huisnummer 17. Aan het eind van het stuk troffen we nog een opmerkelijke observatie aan die we alleen maar kunnen beamen: "Weet je wat hij goeie muziek vindt? Muziek die uit een huis komt, als je voorbij loopt." Ik heb dat ervaren op een winterse zondagmiddag voor de kazerne in Middelburg, toen ik verweesd al wachtlopend uit een onbekend raam welkome klanken oppikte. Ook heb ik zelf wel eens de deuren opengezet om de buurtbewoners maar deelgenoot te maken van wat ik goede muziek vond. Maar het is natuurlijk een vorm van zelfbevestiging, zoals we ook terugvinden in het boem-boemgeluid uit de boxen van voorbijrijdende auto's.

Volkskrant Magazine heeft een rubriek waarin bekende personen hun culturele voorkeuren noemen. Dat kunnen zijn: een favoriete film, een schilderij, kleding, eten, enzovoort. Op 23 mei jl. was Wynton Marsalis aan zet. Als muzikale goeroe noemde hij zijn vader Ellis (die, toen het gesprek plaats vond, nog niet was overleden). Aankomende jazztalenten wilde Wynton aanvankelijk niet noemen, maar ten slotte noemde hij er 'een van jullie': saxofonist Gideon Tazelaar. Mooie aanbeveling om op te nemen in je cv.

Als boek koos hij van **Donald M. Marquis 'In search of Buddy Bolden'** (1978, rev. ed. 2005/2007). En omdat dit uiteindelijk een boekenrubriek is neem ik zijn complete aanbeveling over: "De schrijver Marquis was bij mijn weten de eerste die echt gedegen research deed naar wat de geniaalste trompettist zou zijn die ooit heeft geleefd. En de trompettist waarvan ook geen noot op de plaat is vastgelegd. Zijn reputatie is er een van horen zeggen. Maar Marquis bracht niet alleen Bolden zelf, maar ook zijn spel magistraal tot leven. Al lezende hoorde ik er de muziek bij die begin 20ste eeuw zovelen in New Orleans wist te raken. Dan ben je een groot schrijver."

Dat van die muziek waag ik te betwijfelen, want niemand weet hoe die geklonken heeft. Als u alsnog tot aanschaf besluit, koop dan ook Marquis' 'Finding Buddy Bolden' (1978/1990), een fascinerend verslag van zijn zoektocht in dagboekvorm.

Jan J. Mulder

JAZZ OP DE PLAAT

ERNST GLERUM

Album

Favorite Records

Er zijn van die momenten in het leven dat een mens de balans opmaakt. Ernst Glerum werd op 20 april van dit jaar 65, en hoewel dat niet meer de pensioengerechtigde leeftijd is, presenteert hij met 'Album' toch een statement waar hij voor staat. Dat doet hij niet alleen als bassist, pianist en componist (zoals we hem kennen), maar ook als tekenaar. Hij snuffelde in laden en kasten en maakte een selectie van visuele uitingen, die hij indeelde naar het gebruikte materiaal (zacht potlood, inkt), onderwerpen (bomen, treinen, bergen) of stijlen (klare lijn). Bij die rubrieken zocht hij passende muziek, die hij (op twee kleine gastrolletjes van Han Bennink en dochter Emilie na) in zijn eentje speelde – met de nodige overdubs dus. Hij presenteert zich namelijk nadrukkelijk als bassist (zijn bekendste rol als sideman) én als pianist (hetgeen hij vooral in zijn eigen trio Omnibus is). De belangrijkste overeenkomst tussen de tekeningen en de muziek in dit 'Album' (dat ook de tweeledige betekenis heeft van een verzameling prenten en een plaat met muziek) zijn de ambachtelijkheid en de bescheidenheid. Glerum doet nergens op-de-borst-klopperig of snoeverig, maar laat de muziek en het beeld het woord doen. Hij koos voor de cd een aantal stukken van bandleiders/componisten met wie hij een sterke band heeft (Guus Janssen, Misha Mengelberg, Sean Bergin), schreef zelf nieuwe composities en haalde een aantal oude eigen favorieten tevoorschijn. Zo voorziet hij het JC Tans-vehikel 'Psalm' van de klanken van een kistorgel en laat hij horen waarom de redactie van het 'NL Real Book' zijn swinger 'Conga cacao' opnam in die bundel. De ambachtelijkheid horen we terug in klassiek aandoende strijkstukken op contrabas ('Big violin fantasy' en 'More mist'), maar ook in zijn gevoel voor de jazztraditie. 'Slam blues' is opgedragen aan swingbassist Slam Stewart en in stukken als 'Sixes' en de standard 'Tea for two' etaleert Glerum een voorliefde voor pianostijlen als stride en boogie-woogie. De muziek noch de tekeningen lijken aanvankelijk een overweldigende indruk te maken, ...[vervolg in de rechterkolom](#)

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Klik hier: <http://bit.ly/2eGAA92>

MEIER/HANES/AMBERG

Staggered Twisted Angled

Wide Ear Records

In de herfst van 2018 troffen twee jonge Zwitsers, drummer David Meier (bekend van de band Schnellertollermeier) en tenorsaxofonist Elio Amberg in New York de uit Californië afkomstige basgitarist Simon Hanes. Het drietal vond al snel een eigen idioom, waarin vrije impro, noise, punk en rock de belangrijkste ingrediënten zijn. Met 'Staggered Twisted Angled' maken ze hun debuut. Meier en Hanes zijn zeer bedreven in het opzetten van een overdonderende, energieke groove, waar Amberg zijn gierende sax bovenuit laat stijgen. Als je daarbij aan The Thing denkt, zit je er niet ver naast. Maar het drietal vindt het ook fijn om open, soundscape-achtige stukken neer te zetten, en is zelfs niet vies van een goede melodie op zijn tijd. Genoeg variatie, kortom, om te blijven boeien.

Herman te Loo

Luister hier naar een track van het album:

<https://bit.ly/2TMcUV6>

[...vervolg 'Album' van Ernst Glerum](#)

maar bij herhaald beluisteren en bekijken, blijken ze een kwaliteit te hebben die juist veel dieper gaat. Het laat je allemaal niet onberoerd en je gaat ervan houden. En dan ga je zelfs mee in Glerum z'n 'guilty pleasures' als 'Message personel' van Michel Berger. En wie nog niet genoeg heeft aan de muziek en de tekeningen, mag aan het knutselen, want Glerum heeft ook nog eens een bouwplaat van een vleugel meegeleverd. Wie een exemplaar van het fraai gebonden boekwerk wil bemachtigen, moet er snel bij zijn, want de oplage bedraagt slechts 250 stuks. Digitaal is de muziek ook te verkrijgen, maar dan mis je wel heel veel.

Herman te Loo

Bezetting:

Ernst Glerum (bas, piano, orgel, percussie)
+ Han Bennink (snare drum),
Emilie Glerum (xylofoon, zang).

Koop het album hier digitaal:

<https://ernstglerum.bandcamp.com/album/album>

HUB HILDENBRAND
When The Night Lost Its Stars
 Eigen Beheer/Unit Records

'When The Night Lost Its Stars' van de Duitse gitarist Hub Hildenbrand (1971) is – onbedoeld – de ultieme corona-cd. Hub nam begin dit jaar in zijn dooie eentje veertien stukken op en bespeelde (met overdubs) gitaar, piano en strings. Hij zong ook enkele woordeloze zangpartijen in. Alles op dit album wekt de indruk dat het is opgenomen in een kathedraal, zoveel galm is gebruikt. Je waant je in de middeleeuwen.

Hildenbrand is een jazzman, die zich verdiepte in oosterse en wereldmuziek. Hij improviseert graag en goed, maar speelt ook gecomponeerd werk. Kenmerkend is dat alles verstillend en geserreerd klinkt. Hildenbrand werkt vanuit een helikopterview, schrijft hij. Hij werpt vanuit de hoogte een blik op zijn leven en dat van ons en beschouwt – bij het uitbrengen van zijn plaat - de dramatische coronacrisis.

Wie nu gestrest of somber is, zal Hildenbrands muziek als therapeutisch ervaren. Zij is even intrigerend als rustgevend, net als de nummers op Hubs vorige album, 'The Garden Of Stolen Sounds' (2017). Toepasselijk is dat de cd, in een tijd waarin velen alleen via digitale wegen contact met elkaar kunnen onderhouden, alleen digitaal wordt uitgebracht. Maar vijftig trouwe fans kunnen de stukken ook op audiotape aanschaffen.

Hans Invernizzi

Bezetting:

Hub Hildenbrand
 (gitaar, zang, piano, strings).

Maak hier kennis met Hub Hildenbrand:

<https://www.youtube.com/watch?v=L00Iy5aYc3E>

CARL LUDWIG HÜBSCH
Artblau: Other Kinds of Blue
 Impakt

Ruim zestig jaar na de verschijning is 'Kind Of Blue' een album dat niet alleen bewondering en inspiratie oproept bij muzikanten, maar ook aanzet tot allerlei vormen van bewerking. Zo maakte Mostly Other People Do The Killing, een extreme versie met 'Blue' (2014; zie JF 226), waarbij de hele oorspronkelijke plaat noot voor noot werd nagespeeld. Nu heeft de Duitse tubaïst Carl Ludwig Hübsch zich met een tentet uit de Keulse jazzscene op het meesterwerk van Miles Davis gestort. Anders dan bij MOPDTK horen we hier slechts muziek die is gebaseerd op of geïnspireerd door stukken van 'Kind Of Blue'. Soms zijn het maar een paar noten die echter zó herkenbaar zijn dat de luisteraar ze meteen aan een Davis-klassieker kan koppelen, zoals een klein loopje uit 'Freddie freeloader' dat het uitgangspunt vormt voor de improvisaties in 'Freifeld'. In 'Kinds of Blue' horen we in extreme slow motion het begin van 'So what' aanzwellen – de sfeer blijft hierin onaangestast. Want dat is een van de plussen van 'Artblau': er wordt fraai gekleurd met de klankmogelijkheden van het tienkop-pige ensemble. In 'Flamenco catches' leidt dit zelfs tot een haast ondraaglijke golf van schoonheid in het uitspinnen van Flamenco sketches. Een grappig intermezzo halverwege de plaat is 'Studio chatter', waarin Hübsch het geklets over en tijdens de opnamen in de studio heeft bewerkt tot een soort dadaïstische opera.

Herman te Loo

Bezetting:

Matthias Muche (trombone), Carl Ludwig Hübsch (tuba, stem), Angelika Sheridan (fluiten), Salim Javaid (sopraansax), Leonhard Huhn (altsax), Akiko AShrendt (viool), Elizabeth Coudoux (cello), Philip Zoubek (piano), Constantin Herzog (bas), Etienne Nillesen (uitgebreide snare drum).

Luister hier naar een track van het album:

<https://bit.ly/2TMVs2D>

THE LONGRUN DEVELOPMENT OF THE UNIVERSE For Misha

Jazzwerkstatt

Drie jaar na de dood van Misha Mengelberg is zijn (muzikale) gedachtegoed nog geenszins vergeten. Iemand die de ideeën van de Nederlander goed tot zich genomen heeft, is de Duitse tubaïst Carl Ludwig Hübsch. Met zijn trio The Longrun Development of the Universe brengt hij in een vijfde plaatproductie een hommage aan zijn grote voorbeeld. Met ICP-sterkhouder Wolter Wierbos aan boord is dat natuurlijk in meer dan goede handen. Het album bevat meer dan alleen interpretaties van Mengelberg-composities, want ook de stukken van Hübsch zelf ademen de geest van Misha. Zo is 'RaufRunterCells' een heerlijk huppelend stukje en horen we in de drie 'Piani'-stukken hoe reutelende, voorwereldlijke geluiden van even groot muzikaal belang zijn als een heldere structuur of een meeneuriebare melodie. In Mengelbergs grootste hit, 'De Sprong, o romantiek der hazen' neemt Hübsch de zangpartij voor zijn rekening, en doet dat lekker opera-achtig en schmierend. De andere Mengelbergstukken worden aan elkaar geplakt, zoals het ICP Orchestra dat ook regelmatig doet. En zo horen we in 'BrozziRolloKachel' een swingend stukje New Orleans brassband, gecombineerd met een ode aan Peter Brötzmann door saxofonist Matthias Schubert en eindigend met een superswing alsof Han Bennink op de koptelefoon van de drie heren zat.

Herman te Loo

Bezetting:

Carl Ludwig Hübsch (tuba, stem),
Wolter Wierbos (trombone),
Matthias Schubert (tenorsax).

Voor meer informatie:

<http://www.jazzwerkstatt.eu/menu>

LUMEN DRONES

Umbr

Hubro

'Umbr' van Lumen Drones zal bij ons niet met duizenden over de toonbank gaan. Dat komt door het excentrieke karakter van de muziek. Viool, gitaar en drums is niet de meest toegankelijke bezetting. Maar geef de Noorse band Lumen Drones een kans, dan is er veel bijzonders te ontdekken. In 2014 bracht ECM een album van ze uit. Nu dus ook op het eigenzinnige en pretentieloze Noorse label Hubro. Daar is meer ruimte voor de band. De muziek is vrijer, minder zorgvuldig, en zoals eerder gezegd: excentriker. Nils Økland is een violist die een bijzondere Noorse viool bespeelt: een Hardanger-viool. Samen met hem: gitarist Per Steinar Lie en drummer Ørjan Haaland. Het drietal is verantwoordelijk voor alle composities. De compositie 'Droneslag' is het sterkste stuk. Een transcenderend geheel met een voortdenderend ritme en vreemdende effecten. Het titelstuk is 'minimal music'. Het echoënde loopje van de gitaar is maar vijf noten en gaat de hele track door. Daaroverheen wordt geïmproviseerd. Verder typische folkelementen en Scandinavische vergezichten. Zonder begroeiing en met veel ruimte. Maar geen stilte. Eerder galm. De ene keer domineert de viool. Daarna in gelijke delen de stevige gitaarsound of de percussie. De tracks zijn overwegend kort. Daardoor word je steeds te vroeg uit je droom gewekt. De kans dat ze ooit in ons land optreden is klein. Maar als ze komen ben ik er bij. Met mijn ogen dicht.

Peter J. Kortens

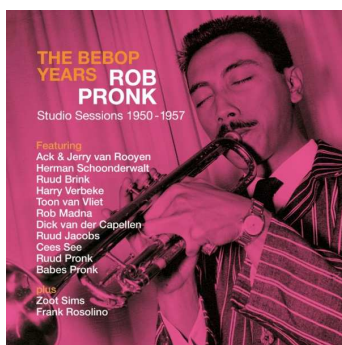
Bezetting:

Nils Økland (viool),
Per Steinar Lie (gitaar),
Ørjan Haaland (drums).

Luister hier naar het titelstuk van de plaat:

<https://www.youtube.com/watch?v=awJYUj6MZ0k>

ROB PRONK
The Bebop Years/Studio Sessions 1950 - 1957
 Nederlands Jazz Archief

Rob Pronk (1928 - 2012) was in zijn jonge jaren een van de schaarse professionele bop-trompettisten in Nederland. Hij werkte zich echter spoedig op tot een internationaal gevierd arrangeur, componist en orkestleider in Duitsland. De trompet verdween naar de achtergrond.

Die Nederlandse jazzfase kwam niet of nauwelijks aan bod op de geluidsdragers van die tijd; denk aan 'Jazz Behind The Dikes'. Onlangs bleek dat er wel degelijk opnamen waren gemaakt. De schatgravers van het Nederlands Jazz Archief moesten er deze keer extra diep voor graven, maar het is ze gelukt, getuige deze cd: een uur hoogwaardige, vroege Pronk.

In tien stukken speelt Pronk met twee andere trompettisten: Ack en Jerry van Rooyen (eerst alleen Jerry, later de beide gebroeders). Een knappe jongen die de drie uit elkaar houdt. Gelukkig kon Ack worden geconsulteerd; mede dankzij hem staat in het cd-boekje de solovolgorde vermeld. De trompettisten soleren alle drie heel erg bebop: in lange slierten van veelal kort aangeblazen achtste nootjes. Het gaat maar van takketakketakketakke. Gelukkig vallen er ook pauzes, en niet alleen om even adem te halen. De luisteraar denkt meteen aan Kenny Dorham en Fats Navarro. Maar ook Chet Baker, die midden jaren vijftig een solide bebopper was. Clifford Brown kennen de heren uiteraard ook, maar ze ontberen diens glanzende klank. Evenals Pronk zou spoedig ook Jerry van Rooyen de trompet eraan geven, teneinde fulltime muziek te gaan schrijven. Het tijdrovende, dagelijks op peil houden van de trompettechniek schoot erbij in. Bij Jerry speelde ook mee dat hij al geregeld had geworsteld met zijn embouchure.

Ack van Rooyen verhuisde eveneens naar Duitsland, waar hij zo'n 25 jaar heeft gewoond. Hij was en bleef verknocht aan de trompet, ontwikkelde een glanzende toon en groeide mee met allerlei jazzontwikkelingen. Als ik mij niet vergis, is hij de enige van alle vermelde musici die nog leeft én gewoon is blijven doorspelen. Zolang hij niet hoog, hard en erg lang hoeft te blazen, steelt hij de show bij elke gig. Hij werd dit jaar negentig en we mogen spreken van een medisch wonder.

[...vervolg in de rechterkolom](#)

De jonge arrangeur zet vaak alle blazers in als één blok; insiders spreken in dit geval van lintharmonisatie en blokakoorden. Het bekendste voorbeeld hiervan is wellicht de saxpartij van Jimmy Giuffrè's 'Four brothers', maar het resultaat klinkt op deze cd vooral naar West Coast.

Als arrangeur maakten Jerry van Rooyen en Pronk een lange ontwikkeling door tot breed inzetbare krachten. Na hun overlijden prezen vakgenoten hen om hun geïnspireerde arrangementen in willekeurig welk genre en voor zowat elke denkbare bezetting. Deze ontwikkeling bleef op de trompet achterwege, aangezien ze het instrument niet meer bespeelden. Het is gissen welke muziek ze hadden voortgebracht als ze geen potlood en muziekpapier mochten hanteren. Ze werden hoe dan ook grootheden als arrangeur/componist, hetgeen de vraag opwerpt: waar blijft een verzamelalbum met Pronks beste orkestwerken?

Terug naar deze cd. Opvallend is ook: de jonge tenorist Ruud Brink (hij werd twintig in 1957), die ingehouden en wereldwijd soleert. Het uitstekende spel van bassist Dick Bezemer qua sound én timing. De ritmesectie in de eerste twee stukken, met Ruud Jacobs en Cees See. Amerikaanse niveau.

En dan zijn er nog ontmoetingen met leden van het orkest van Stan Kenton in Stockholm, augustus 1953. Met twee trombonisten van het orkest - Frank Rosolino en Bob Burgess - en hun Zweedse collega Ake Persson nam Rob Pronk twee stukken op. De trombonisten beoefenen hier ook rappe bebop maar weten tegelijk zo'n vette sound voort te brengen, dat ik voortdurend aan Bill Harris moet denken. Ook hier zien we weer een solovolgorde vermeld, deze keer dankzij de ingeroepen expertise van de gebroeders Bart en Erik van Lier.

Zoot Sims - eveneens in dienst bij Kenton - nam ook twee stukjes op met Pronk. Ze vallen wat tegen: de ritmesectie lijkt niet coherent, mogelijk omdat de bas bijna onhoorbaar is. Sims zelf klinkt routineus.

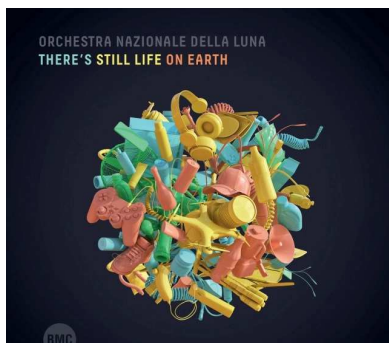
De cd sluit af met twee privéopnamen uit 1950, met een verrassend bloemrijke Pronk als pianist. Zus Babes Pronk zingt 'I'll remember April' vrij sober één keer door met een stem waarvan Cees Nooteboom ooit helemaal hoteldebotel was. De liner notes citeren een artikel van Nooteboom in Het Parool, 1956: „Als zij zingt, is er vóór alles, voor en buiten de muziek, haar stem, zacht, donker, en wat verdrietig, zoals de dingen 's nachts zijn, weemoedig... [...] Applaus verslaat de spanning... 'Dank u wel, dames en heren'.”

Jeroen de Valk

Bezetting:

Rob Pronk (trompet, piano, compositie, arrangementen) met onder anderen Ack en Jerry van Rooyen (trompet), Ruud Brink, Harry Verbeke, Zoot Sims (tenorsax), Herman Schoonderwalt (altsax), Rob Madna (piano), Dick Bezemer, Ruud Jacobs, Dick van der Capellen (bas), Cees See, Ruud Pronk (drums) en Babes Pronk (zang).

ORCHESTRA NAZIONALE DELLA LUNA
Is There Life On Earth
BMC Records

Op het titelloze debuutalbum van het Orchestra Nazionale Della Luna uit 2017 etaleerde dit internationale kwartet (twee Belgen, een Fin en een Fransman) al een veelheid aan stijlen. Ook de opvolger, 'Is There Life On Earth', die nu bij het Hongaarse BMC verschijnt, vertoont de sporen van muziek uit (onder meer) India en de Arabische wereld. Voor dit laatste heeft pianist Kari Ikonen zelfs een uitvinding gedaan, die hij 'maqiano' noemt. Die stelt hem in staat om de kwarttonen van de Arabische 'maqamat' (toonladders) te kunnen spelen. In stukken als 'Al Bahr' en 'Al Qamar' horen we hem met het apparaat aan de gang. In het eerste klinkt de piano hierdoor haast als een Iraanse santur. Maar het Orchestra Nazionale Della Luna gaat veel verder dan het verwerken van muziek uit allerlei windstreken. Ikonen gebruikt zijn vintage Moog-synthesizer voor fijne SF-effecten ('Ecocracy'), maar kan hem evengoed laten zingen ('Cannon canon'). Het viertal heeft een prettig gevoel voor humor, dat zich onder meer uit in vreemdgingseffecten en dwarse ritmiek, maar ze schuwen de pure schoonheid ook niet. Saxofonist Manuel Hermia schittert bijvoorbeeld in de melancholieke sax-pianoduetten 'Internal duality' en 'Melting poles'. De laatste titel geeft ook aan hoezeer de muzikanten betrokken zijn bij de klimaatproblematiek, voor zover de albumtitel met z'n bittere ironie dat al niet had weggegeven.

Herman te Loo

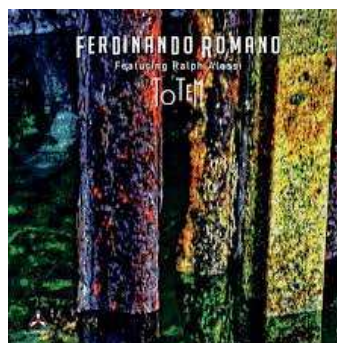
Bezetting:

Manuel Hermia (sopraansax, altsax, tenorsax, fluit, bansuri), Kari Ikonen (piano, Moog-synthesizer), Sébastien Boisseau (bas), Teun Verbruggen (drums).

Hier is de groep live aan het werk:

<https://youtu.be/M-rEyYueO2E>

FERDINANDO ROMANO FEAT RALPH ALESSI
Totem
Losen Records

Ferdinando Romano is een jonge talentvolle bassist. Hij heeft als sideman al eerder van zich laten horen, maar de cd 'Totem' is zijn debuut onder eigen naam. Voor de cd heeft hij trompettist Ralph Alessi, zeker niet de eerste de beste, weten te strikken. Dat blijkt een gelukkige keuze, want de stijl en toon van Alessi voegen zich naadloos bij de sound van de rest van de groep. De cd is gevuld met eigen stukken van Romano. Dat Ferdinando een gedegen klassieke scholing heeft is duidelijk te horen in zijn composities. Het zijn fraaie, goed doordachte nummers met heldere melodielijnen en improvisatieruimte. Ze passen in de traditie van de eigentijdse, serieuze jazz van Europese snit. Oeps, geen feestmuziek dus! Maar dat betekent niet dat het beluisteren van 'Totem' geen feestje is. De nummers zijn stuk voor stuk bijzonder van structuur en worden met veel verve bespeeld. Bijzonder is de bijdrage van Nazareno Caputo, die met zijn vibrafoon de band een speciale klankkleur geeft. Italiaanse melancholie duikt op in een prachtige ballad, getiteld 'Memories reprise', met een glansrol voor Simone Alessandrini op sopraansax. De nummers 'Evocation' en 'Wolf Totem' zijn geïnspireerd op een Chinees verhaal over de mystieke band tussen de wolf en Mongolische herders. Zo heeft Romano voor elk van zijn stukken een inspiratiebron. Het informatieve klaphoesje van de cd zet u daarbij op het juiste spoor. Romano had zijn cd-debuut willen onderstrepen met een Europees tournee. Deze optredens zijn door de coronacrisis op een laag pitje komen te staan. Maar dit Italiaanse jazztalent laat zich vast niet ontmoedigen. Zo gauw het maar mogelijk is gaat hij met zijn muziek op tournee. Na het beluisteren van deze cd 'Totem' kijk ik daar naar uit.

Sjoerd van Aelst

Bezetting:

Ralph Alessi (trompet), Tommaso Iacoviello (flugelhorn), Simone Alessandrini (alt- en sopraansax), Nazareno Caputo (vibrafoon en Marimba), Manuel Magrini (piano), Ferdinando Romano (bas), Giovanni Paolo Liguori (drums).

Beluister hier het stuk 'Wolf Totem':

https://www.youtube.com/watch?v=b8LrChT_Exc

LAURA SCHULER QUARTET
Metamorphosis
Veto Records

De titel van dit debuut van het Laura Schuler Quartet, 'Metamorphosis', is goed gekozen. De stukken van de jonge Zwitserse violiste zijn voortdurend intern aan verandering onderhevig, en dat maakt ze spannend. Zo kan uit een open improvisatie een ritme worden opgebouwd, rubato momenten worden afgewisseld met stevige drum-grooves en complexe vormtaal worden voorzien van haast lieflijke melodieën. Hiertoe heeft ze een sterk, en vooral hecht, ensemble geformeerd met muzikanten die hun sporen al ruim hebben verdiend. Zo maakt de Duitse saxofonist Philipp Gropper naam in Hyperactive Kid van drummer Christian Lillinger, is synthesizerspeler Hanspeter Pfammatter lid van gitarist Christy Dorans New Bag en bezet Lionel Friedli het drumkrukje in het trio van basklarinettist Lucien Dubuis. De hele plaat lang zit het viertal overall alert bovenop, en is het in staat om naar grote climaxen toe te werken, zoals de Radiohead-achtige feel aan het eind van 'Dancing in the stratosphere'. 'Broken lines', dat haast klassiek opent, vindt zijn voortzetting in een fijne 7/8-groove om te eindigen in extase, met een jubelende Gropper in de hoofdrol. Schuler blijft gedurende het hele album bescheiden, en staat nooit met haar virtuositeit te pronken. Ze zet haar melodielijnen naast die van Gropper, kleurt, vult en is daarmee de motor van het kwartet.

Herman te Loo

Bezetting:

Laura Schuler (viool, elektronica, composities), Philipp Gropper (tenorsax), Hanspeter Pfammatter (synthesizer), Lionel Friedli (drums).

Luister hier naar tracks van het album:
<https://soundcloud.com/lauraschuler>

STARK LINNEMAN
Transcending Beethoven/Volume 1
UCM Records

We zitten midden in het Beethovenjaar, want de nurkse componist werd 250 jaar geleden geboren. Dit jubileum had vast meer aandacht gekregen als dat nare virus niet het grootste deel van de concertpraktijk had gesaboteerd.

Bij zo'n jubileum horen natuurlijk ook jazzy odes en die komen onder anderen van een trio rond de Nederlandse pianist Paul Stark (53). Hij zette al eerder zijn tanden in de erfenis van Chopin en meer klassieke giganten. De musici trokken in oktober 2019 naar een studio in Ludwigsburg (genoemd naar een Ludwig, inderdaad, al is het een andere), nog onwetend van wat 2020 zou brengen. Zo'n bewerkte Beethoven is iets zeldzaams. Van Bach wordt sinds de jaren vijftig volop jazz en lichte muziek gemaakt. Dat kan parelend en vederlicht maar ook zwaar en heftig. Beethoven wordt al snel heftig; denk aan - om een zijpad te bewandelen - 'The fifth' van Ekseption.

Ook dit trioalbum is aan de zware kant. Dat het slagwerk wat duister klinkt, draagt daartoe bij. We horen hier in hoofdzaak pianist Stark die brede akkoorden neerlegt terwijl bassist en slagwerker hem gedisciplineerd ondersteunen. Echt uitpakken doen die laatste twee maar zelden; de drummer is veelal ritselend in de weer en ook de bassist houdt zich in.

Stark - met enige hulp van de slagwerker - 'hercomponeerde' de vier delen van Beethovens Piano Sonate Opus 28, 'Pastorale'. Hij haalde leidende motiefjes uit het werk van zijn grote voorganger en verwerkte die tot vier lange composities, doorspekt met improvisaties.

Het oorspronkelijke werk staat bekend als nog relatief luchtig, aangezien het toch al gekwelde genie ten tijde van de schepping in toenemende mate hardhorend werd. Dat kwam zijn humeur niet ten goede. Die lichtheid halen Stark cum suis er van af. Met uitzondering dan van het eerste deel; dat begint zó fluisterzacht, dat je bijna zou denken dat er iets loos is met je installatie. Geen zorgen! Gewoon blijven zitten en aandachtig luisteren. Het loont de moeite.

Jeroen de Valk

Bezetting:

Paul Stark (piano), Maciej Domaradzki (bas), Jonas Linneman (drums, percussie).

Kurt van Herck speelde op 30 mei met zijn trio. (Persfoto)

BEL JAZZ FEST

Datum en plaats:

29 en 30 mei 2020, Flagey, Brussel.

Via een livestream presenteerde het Bel Jazz Fest in twee dagen een staalkaart van de Belgische jazzscene. De kijkers kregen 24 concerten vanuit zes verschillende Flagey-zalen – zonder publiek – voorgeschoteld. Meer dan drieduizend mensen uit verschillende landen kochten voor 15 euro een toegangscode. "De muzikanten waren heel blij om terug te kunnen spelen en we hebben de muziek tot heel veel mensen kunnen brengen", zegt Danny Theuwis, woordvoerder van Bel Jazz Fest.

Jean Paul Estievenart trad 30 mei op. (Persfoto)

Anneleen Boehme verzorgde op 30 mei een solo-optreden. (Persfoto)

JAZZ OP DE PLANKEN

Eve Beuvs solo op 29 mei rond de klok van 21.00 uur. (Persfoto)

TRUDY PITTS

Godmother of Philly Jazz

Laurens Hammond (1895-1973), die van zijn vierde tot zijn veertiende in Parijs, Genève en Dresden woonde en studeerde (hij stierf in Connecticut), zal nooit gedacht hebben dat zijn elektronisch orgel zo'n succes zou kennen in de jazz. Kent u de namen van de dames Barbara Dennerlein (°1964), Rhoda Scott (°1938) en Shirley Scott (1934-2002)? Of van de Nederlandse Hammondvirtuozen Herbert Noord (°1943) en Carlo De Wijs (°1962), de Fransman Stefan Patry (°1962) en de Belg Dirk Van Der Linden (°1969)? Dan nog heeft u vast nooit van Trudy Pitts gehoord: ze schitterde nochtans op het Hammond B3 orgel! Luistert u als voorbereiding op verdere lectuur maar eens naar 'Trudy 'n blue', live opgenomen in de New Yorkse Club Baron, 1968. U hoort een mix van Jimmy Smith - Jimmy McGriff: <https://bit.ly/2Y8e926>.

Gertrude Elizabeth Trudy Pitts, werd geboren op 10 augustus **1932** in Philadelphia, Pennsylvania, op 19 december 2010 overleed ze in haar geboortestad. Trudy is het vierde kind van Ida en John Pitts, een muzikaal echtpaar dat zich engageert in de Shiloh Baptist Church, piano en orgel zijn beschikbaar voor religieuze vieringen. In Trudy's loopbaan en in haar teksten zijn bijbelse verwijzingen nooit ver weg. Moeder zingt in het kerkkoor, vader luistert steeds naar klassieke radio. Vanaf haar zesde studeert Trudy piano in de huiselijke woonkamer, volgt college aan de John Bartram High School. Op haar negende speelde ze al wat Bach, Beethoven, Brahms. Trudy wordt aanvaard door de Philadelphia Musical Academy (nu University of Arts) om zich te bekwamen bij Helen Diedricks, een Engelse concertpianiste. Ze haalt een Bachelor of Music Degree, trekt naar de Temple University of Philadelphia, het Connecticut College for Women, de Juilliard School of Music in New York.

Ze geeft concerten, toert met een klassiek kamerorkest, geeft vijf jaar les aan de Musical Academy, maar weet dat klassiek concertpianiste als beroep niet zou lukken. Dat is niet realistisch voor een zwarte muzikante, Nina Simone zei het al. Wel doet ze ervaring op als assistent bij de pianist in de Tony Award-winning musical 'Raisin'.

...vervolg in de rechterkolom

DISCOGRAFISCHE NOTITIES

Trudy Pitts startte als klassiek pianiste. (Foto: Archief)

Plots volgt een ommekeer: Trudy schakelt over van piano op orgel, en van klassiek naar jazz. Haar broer en twee zussen brachten platen mee van pianisten Oscar Peterson, Erroll Garner, Art Tatum, Wynton Kelly, Ahmad Jamal.

Halfweg **jaren vijftig** leert Trudy Bill Carney's Hi-Tones kennen, leider is 'Mr. C'. Saxofonist John Coltrane en drummer Albert Tootie Heath speelden bij de Hi-Tones, Shirley Scott speelde orgel, tenorsaxofonist Benny Golson was soms een extra solist, soms ook tenorist Musa Kaleem (Orlando Wright), die op 28 februari 1958 fluit speelt op de 'Blues Groove'-plaat van saxofonist Coleman Hawkins.

Trudy Pitts & Mr. C (William Carney II) in 'Love for sale': <https://www.youtube.com/watch?v=IA0JCRquEoA>

Drummer Bill Carney overtuigt Trudy om als orgeliste de vrijgekomen plaats van Shirley Scott bij de Hi-Tones in te nemen (Scott ging bij saxofonist Eddie Lockjaw Davis werken en trouwt in 1960 met saxofonist Stanley Turrentine). Zo geschiedde in **1958**, Trudy werkte zo een tweetal maanden met Tootie Heath en Coltrane, niet wetend dat Coltrane zo'n geschiedenis zou maken.

Intussen was William Theodore Carney II (1925-2017) haar man geworden, Trudy Pitts & Mr. C was de nieuwe formatie. Bill Carney was van 1942 tot 1949 bij de Montford Point Marines; toen hij afzwaaide 'black folks wanted to touch my uniform because they hadn't seen any black Marines!'. Hij werkte beroepshalve bij de US Post Office, bestuurde een tijdlang een trolley voor de Philadelphia Transit Company (PTC), gecombineerd met nachtelijke concerten.

In **1961** en 1962 worden enkele singeltjes opgenomen, de jukeboxen zijn springlevend. Vanaf **1967** volgen enkele platen voor Prestige.

...vervolg op de volgende pagina

Op 7 april 1960 werd zoon TC Carney III geboren, ofwel 'TC The 3RD'. Die herinnert zich dat familie Pitts in de zomer van **1968** in Parijs verbleef en dat hij daar op zijn achtste sterren ontmoette: Babs Gonzales, Ella Fitzgerald, Nancy Wilson, Ed Thigpen, Philly Joe Jones, Hank Mobley, Milt Buckner, Rhoda Scott, Memphis Slim, sommigen woonden daar al.

Babs Gonzales vertelt in zijn boek 'Movin On Down De Line' (1975): "Last year (?) – I ran into a group out of Philly, Trudy Pitts fabulous girl organist and her husband, Mr. C. For 12 years they've been making a good living but haven't broken through big." Ze hadden de boot genomen, concerteerden aan boord ter compensatie van de reiskosten, zonder optredens in het vooruitzicht. Ze verlieten Kopenhagen, reisden door Holland en Duitsland, landden tenslotte in Parijs. Hoe lang zijn die mensen onderweg geweest, met welk schip?

Rhoda Scott bevestigt me dat reisverhaal. Ze herinnert zich dat Bill Carney informatie gaf aan haar man Raoul Saint-Yves over hoe hij een karretje met wieljes kon construeren om Rhoda's B3 te verplaatsen. Memphis Slim boekte hen voor een week, het werden er vier. Volgens Rhoda was het misschien in de club Aux Trois Mailletz. Rhoda wist ook nog dat Trudy zwanger was in die periode. Het 'Jet'-magazine van september 1969 bevestigt Pitts en Mr. C in de Trois Mailletz.

Trudy's dochter Anysha wordt geboren: naar het schijnt moest Trudy een optreden met saxofonist Grover Washington Jr. verlaten, haar water brak tijdens een solo en ze werd meteen naar het Albert Einstein Hospital gebracht. Trudy nam op 31 januari 1974 copyright voor haar compositie 'Anysha'. **(1)**

Anysha is niet de muzikale weg ingeslagen: 70% van de zwarte kinderen kunnen niet zwemmen, waardoor er meer zwarte kinderen verdrinken. Als ex-competitiezweester is Anysha nu zweminstructrice.

In **1967** complimenteerde de Boston Globe Trudy Pitts als rijzende ster aan het Hammondorgel-firmament. Uit die jaren vertelt trombonist Fred Wesley (°1943), muzikale handlager van 1968 tot 1975 bij James Brown (1933 - 2006), de volgende anekdote over zijn bezoek aan Minton's Playhouse: "the house group there was fronted by a wonderful ...vervolg in de rechterkolom

Trudy Pitts live op Prestige.

organist named Trudy Pitts, who let me play a couple of tunes" – maar toehoorders-platenbazen Norman Granz en Creed Taylor boden Fred geen platencontract aan, en "I could understand it, I wasn't as good as I had thought I was".

Door toedoen van orgelist Richard Groove Holmes (1931-1991) komt Pitts naar Detroit.

De Black Bottom in Montreal, Canada, boekte alle groten uit de jazz: trompettist Miles Davis, saxofonist Roland Kirk, pianist Thelonious Monk, en ook Trudy Pitts: twaalf dagen op een rij van 25 november tot 7 december 1968, ook nog op 29 mei **1969**.

In haar lange loopbaan had Trudy de eer te spelen met de saxofonisten Ben Webster, Gene Ammons, Sonny Stitt, vibrafonist Lionel Hampton, trompettist Clark Terry, de saxofonisten James Moody, Odeon Pope, en vele anderen.

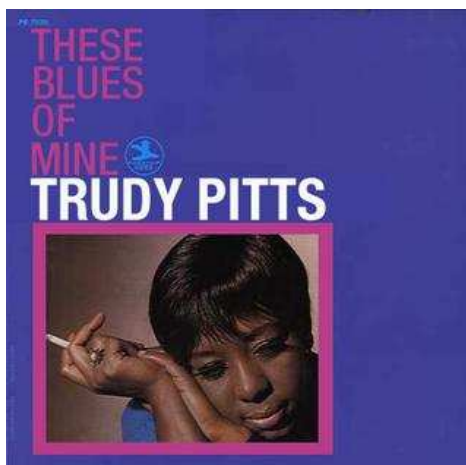
Trudy Pitts met Mr. C. live in 2010 (video):

https://www.youtube.com/watch?v=iRJ_wbyziN4

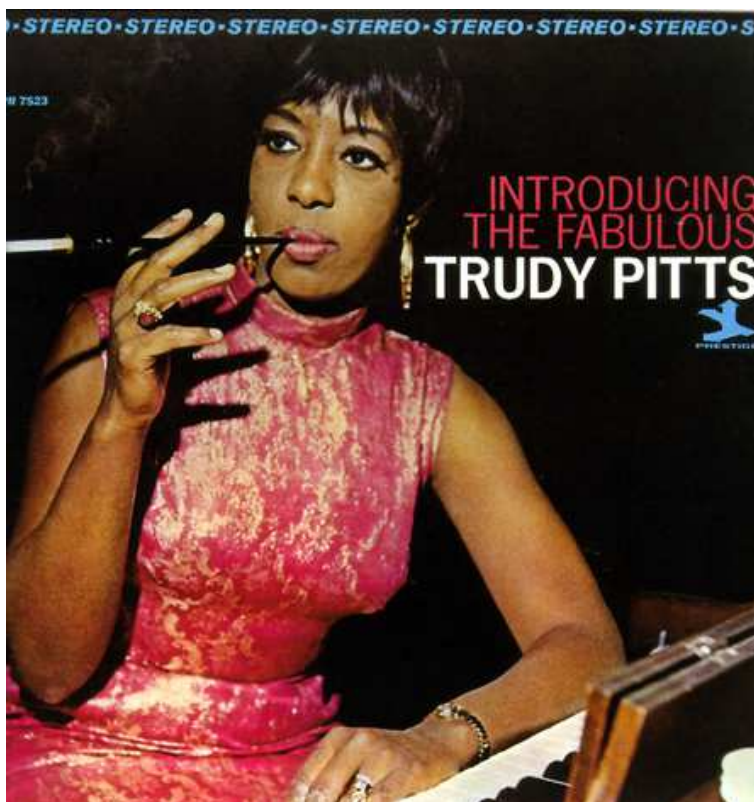
Eind **jaren negentig** werd aan Trudy's man Bill Carney gevraagd een 'Organ Jam' te organiseren voor het Mellon Jazz Festival, gesponsord door de Mellon Bank, door de jaren heen speelden daar Jimmy Smith, Jack McDuff, Charles Earland, Bill Doggett, Shirley Scott, Groove Holmes, en natuurlijk Trudy Pitts. Niet alleen orgelisten, ook trompettist Randy en saxofonist Michael Brecker, gitarist George Benson, saxofonist Bootsie Barnes en trompettist Wallace Roney concerteerden daar. Op 23 juli 1990 is de video opgenomen 'Live at the Mellon Jazzfestival in Philadelphia' met gitarist Pat Metheny, toetsenist Herbie Hancock, bassist Dave Holland en drummer Jack DeJohnette.

In **1997** speelt Trudy met Marian McPartland (1918 - 2013) tijdens het 'Mother's Day Concert' in de Temple University. Sinds 3 oktober 1958 gaat jaarlijks het Monterey Jazz Festival ...vervolg op de volgende pagina

door, de 41ste editie had voor het eerst één groot podium plus drie 'indoor'-nightclubs: in Dizzy's Den werd op 18 september **1998** een blues-driven-erbetoon gespeeld ter ere van Shirley Scott met orgelisten Gloria Coleman, Trudy Pitts, met Wes Montgomery's vroegere orgelist Mel Rhyne (1936-2013) die de show stal, plus gitarist Peter Bernstein, drummer Mickey Roker, Bill Carney en saxofonist Jimmy Oliver. Terloops - Hammondspeler Mel Rhyne heeft twaalf platen op het Criss Cross-platenlabel (alle Criss Cross-platen kosten in de Benelux net onder de 20 euro). Ergens in **2000** is het koppel Pitts-Carney op toernee in San Francisco. Op 28 september **2003** werd in Philadelphia's Tindley Temple Trudy's gospel en jazz suite 'A joyful noise' uitgevoerd: deels met familie Trudy, Mr. C, met bijbelse passages door zoon TCIII met 'Psalm 150', dochter Anysha T Carney met 'Psalm 100', ondersteund door jazzmuzikanten Lee Smith (bas), Jalil Shaw (altsax), Terell Stafford (trompet), vocaliste Barbara Walker, te volgen op video 'Making A Joyful Noise' van zeventien minuten. De compositie 'A joyful noise' ging in november 1996 al in première voor de Mother Bethel African Methodist Episcopal Church.

In mei **2006** speelt Pitts op het elfde Annual Mary Lou Williams Women in Jazz Festival in het Kennedy Center in Washington, DC. Op 15 september 2006 was Trudy Pitts de eerste jazzmuzikant om te concertieren op het nieuw 7000 pipe organ in de Verizon Hall, met 2.500 zitplaatsen, in Philadelphia's Kimmel Center, een kunstcentrum genoemd naar Sidney Kimmel, fabrikant sportartikelen en [...vervolg in de rechterkolom](#)

De eerste plaat van Trudy Pitts op het label Prestige.

grootste private sponsor. Het Fred J. Cooper Memorial Organ (Dobson organ, Op. 76) zou het grootste zijn in de States, gebouwd door orgelbouwer Lynn Dobson en zijn ploeg uit Lake City, Iowa. Ook Joey DeFrancesco speelde er al op. Uit **2007** circuleert een 'God bless the child'-video van Trudy Pitts en Lisa Chavous opgenomen in Lakey's Restaurant; uit de lente 2007 ook een 'Amazing grace' met Mr.C in de Tindley Temple.

In **2008** speelt ze op een gerestaureerd orgel in Washingtons Kennedy Center.

Op 25 april **2009** werd een 'Women's Jazz Organ Summit' gespeeld in The Ohio State University met Trudy Pitts, Gloria Coleman en Linda Dachtyl, een bluesjam waarvan de video op YouTube staat.

Toen Trudy werd gevraagd welke muziek ze zou meenemen naar een verlaten eiland: één en ander van Rachmaninoff, Debussy, Ravel, Arnold Schönberg, pianist Ahmad Jamal, meteen verwijzend naar Parker, die Stravinsky-composities bestudeerde. Ook de cd van haar zoon-vocalist TC 'Mega Jazz Explosion' (2006) (met de saxofonisten Gary Bartz, Don Braden en trombonist Clifford Adams, met liner notes van Jon Hendricks (1921-2017)) neemt ze mee. Maar ook wat van Jimmy Smith 'the master of the new sound', wat van Don Patterson, Richard Groove Holmes, Charles Earland en Jack McDuff.

Op 12 augustus **2010** speelt Trudy een 'Steppin' in minor' tijdens een Jazz Organ Fellowship Gala in San José, California, video op YouTube.

Vier maanden later sterft Trudy op 19 december 2010 aan pancreaskanker, ze was 78. Dochter Anysha zoekt steungelden bijeen voor de National Pancreatic Cancer Foundation. Haar eeuwige toeverlaat-echtgenoot Bill Carney 'Mr. C' overleed op 13 december 2017, hij was 92.

Erik Marcel Frans ([vervolg op pagina 19](#))

WYNTON MARSALIS OVER

...het bewaken van de jazzfernis

"Ik zie het vooral als mijn taak, plicht om goed te bewaren en bewaken wat er al is. Met mijn orkest (Jazz at Lincoln Center Orchestra, nvdr) trek ik de wereld over om te laten horen hoe weergaloos mooi en vooral tijdloos de klassieke jazz was. Thelonious Monk, Miles Davis, Duke Ellington, Charles Mingus. Mijn grootste angst is dat hun muziek op den duur als ouderwets wordt weggezet."

...de beste jazzplaat

"De vraag wat het beste jazzalbum is, is eigenlijk onmogelijk te beantwoorden. Er is zoveel moois gemaakt. En ik zou natuurlijk lekker eigenwijs een plaat kunnen noemen die niet zo bekend is, maar platen worden nu eenmaal klassiek met een reden. Ik noem 'Kind Of Blue' (Miles Davis, 1959) omdat daarop alles samenkomt wat jazz zo groot kan maken. Miles heeft op deze plaat om te beginnen zijn nieuwe, zelf ontwikkelde zogeheten modale jazz tot volle wasdom gebracht. Maar het was de persoonlijkheid van zijn bandleiden die van een goede plaat een geniale plaat maakte. Tenorsaxofonist John Coltrane, pianist Bill Evans en alt-saxofonist Cannonball Adderley waren allemaal op de toppen van hun kunnen. Alle muzikanten leken te voelen dat ze iets groots, iets bijna onbenoembaars presteerden. Zoveel genialiteit in een ruimte is zeldzaam. Luisterend naar Kind of Blue hoor ik steeds weer iets nieuws."

...zijn twijfels bij nieuwe jazz

"Ik heb het niet zo op de meeste nieuwe jazz die nu in vakbladen en kranten de hemel in geprezen wordt. Ik vind dat er veel te weinig aandacht wordt geschonken aan pure kwaliteit. Charisma is tegenwoordig belangrijker dan muzikaliteit lijkt het wel. Zie je er als saxofonist een beetje exotisch uit, en kun je de licks van John Coltrane een beetje nadoen, dan ben je al snel een grote belofte. Ik zeg altijd: zoek naar je eigen signatuur en werk aan een persoonlijke lyriek. Dat is de essentie."

...de mooiste concertzaal

"Nergens heb ik het meer naar mijn zin dan in jullie Concertgebouw. Alles eraan is perfect. De akoestiek, de inrichting, die trappen, dat publiek om je heen. En dan de ligging. Zo dicht op de grote musea, midden in het centrum. Ik geniet daar altijd weer met volle teugen van. Natuurlijk, New York is bijzonder en ik houd van mijn geboortestad New Orleans, maar als ik hier aan kom wandelen en het Concertgebouw ontwaar, voel ik me zielsgelukkig."

Bron:

Gijsbert Kamer, Volkskrant, 22 mei 2020

VARIA

John Scofield in een gitaarwinkel. (Still uit 'Inside Scofield')

Crowdfunding voor John Scofield-documentaire gestart

Op 26 mei is een inzamelingsactie van start gegaan voor 'Inside Scofield', een documentaire over gitarist John Scofield. De film is gemaakt door de Duitse filmer Jörg Steineck. Hij geeft een kijkje in het leven van Scofield en richt de camera onder meer op zijn optredens en zijn gezin. Steineck: "It's a meandering ride between mind and soul of one of modern jazz's finest - and - a love letter to jazz music." 'Inside Scofield' moet volgend jaar in de bioscoop gaan draaien. **Meer info:** <https://bit.ly/2MgPnaR>

Dick de Graaf neemt cellosuites Bach op

Saxofonist Dick de Graaf heeft de tijd zonder optredens gebruikt om de cellosuites van J.S. Bach op te nemen. Ze zijn te vinden op YouTube. De Graaf: "Met mijn jazzy improvisaties natuurlijk." De eerste cellosuites zijn eind mei geplaatst en de overige volgen de komende weken.

Bekijk hier cellosuite nr. 1: <https://youtu.be/92d8ND6S7SY>

Podcastreeks 'Giant Steps in Jazz'

Sinds april verschijnt eens in de twee weken op vrijdag een nieuwe aflevering van de podcastreeks Giant Steps In Jazz op de website van Kulturradio WDR 3. De afleveringen van zo'n kwartier worden gemaakt door de Duitse muziekjournalist Karsten Mützelfeldt. Hij bespreekt de groten van de jazzgeschiedenis. Hij maakte reeds afleveringen over saxofonist John Coltrane, pianist Thelonious Monk, de zangeressen Ella Fitzgerald en Billie Holiday, bassist Charles Mingus, drummer Art Blakey en kornettist Bix Beiderbecke. Als laatste is 5 juni 'Die Stimme ihrer Generation - Dianne Reeves' toegevoegd.

Meer info: <https://bit.ly/36FRuht>

Jazzbulletin 115 uit

Het nieuwe nummer van Jazzbulletin, het kwartaalblad van het Nederlands Jazz Archief, heeft een hoog coronagehalte. Joke Schot (foto's) en Roland Huguenin gingen langs bij een aantal musici in quarantaine en doen daar verslag van. Verder onder meer een interview met saxofoniste Stephanie Francke, een verhaal over de nieuwe NJA-cd met Rob Pronk (zie ook de bespreking op pag. 9 van deze JF), het levensverhaal van Bob Kaper en een portret van Ineke Heijliger in de reeks 'De Docenten' van Jeroen de Valk.

Meer info: <https://www.jazzarchief.nl/jazz-bulletin/>

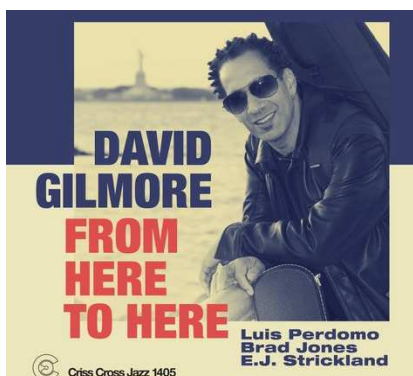
VARIA

Festival JazzBaltica via internet

Hoewel het festival JazzBaltica vanwege de coronacrisis is doorgeschoven naar 2021, heeft artistiek leider Nils Landgren voor eind juni toch een programma met twee dagen jazz gemaakt. Het wordt op 20 en 21 juni zonder publiek in de feestzaal van het Maritim Seehotel Timmendorfer Strand (in de buurt van Lübeck) uitgevoerd. De Duitse televisiezender ZDFkultur zendt het live uit. Tegelijkertijd is het te zien op het YouTube-kanaal van JazzBaltica.

Acht concerten staan in het programma-boek. Voor **20 juni** 4WD Wolfgang Haffner, Lars Danielsson, Nils Landgren & Michael Wollny (12.00 uur); Viktoria Tolstoy, Joel Lyssarides & Lisa Wulff, Rasmus Kihlberg (14.15 uur), Keno Harriehausen, Fabia Mantwill, Eva Klesse & Eva Kruse & Nils Landgren (16.00 uur) en Ida Sand, Magnus Lindgren, Lars Danielsson Wolfgang Haffner & Nils Landgren (18.00 uur). En op **21 juni**: Nils Landgren & Jan Lundgren (12.00 uur); Lars Danielsson, Caecilie Norby, Ulf Wakenius & Nils Landgren (14.15 uur); Tini Thomsen, Lisa Wulff, Nigel Hitchcock & Christin Neddens (16.00 uur) en Max Mutzke, Wolfgang Haffner, Lars Danielsson, Simon Oslender & Nils Landgren (18.00 uur).

Meer info: <https://bit.ly/2MuVtnP>

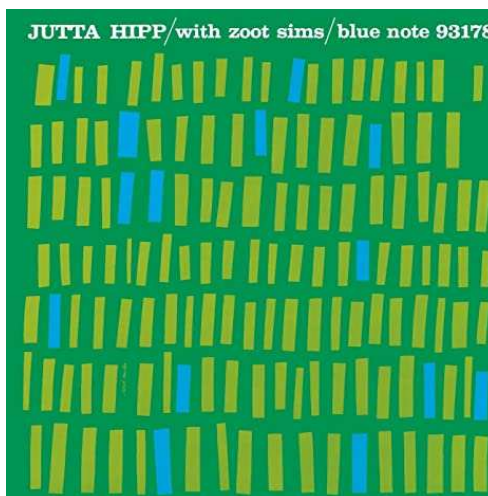

Nieuwe Criss Cross-cd eerbetoon aan oprichter label

Op 2 juni jl. verscheen bij Criss Cross Jazz de cd 'From Here To Here' van gitarist **David Gilmore**. De plaat werd in september 2018 in Long Island (VS) opgenomen. Op 31 oktober 2019 overleed Gerry Teekens. Teekens was oprichter en eigenaar van het label. Omdat 'From Here To Here' de eerste release is na zijn overlijden is deze door zijn kinderen en kleinkinderen als eerbetoon aan hem opgedragen.

TIEN MISKENDE JAZZVROUWEN

Giovanni Russonello/Hannah Grantham

Tijdens de Tweede Wereldoorlog, in het swingtijdperk, waren geheel uit vrouwen bestaande orkesten een sensatie. Zij voorzagen in de leemtes die door de mobilisatie van de mannen waren ontstaan. Maar in feite was al sinds het begin van de jazz de muziek vaak in de handen van vrouwen, zo stelt Giovanni Russonello op 22 april in The New York Times. Uit nood, omdat ze als instrumentalist niet aan de bak kwamen, manifesteerden ze zich als componisten, arrangeurs of managers. Of ze vertrokken naar Europa of Azië. "These jazz women were pioneers, and huge proponents in disseminating jazz and making it a global art form", zegt Hannah Grantham, musicologe bij het National Museum of African American History and Culture. Samen met Grantham, maakte Russonello een lijst van tien jazzvrouwen die in hun tijd grote indruk maakten, maar volgens de opstellers ten onrechte in de jazzgeschiedenis ondergesneeuwd raakten. Dat er veel pianisten bij zitten hoeft niet te verbazen. De piano was begin twintigste eeuw het instrument bij uitstek voor vrouwen.

Lovie Austin, pianiste (1887-1972)

<https://bit.ly/2Yeqx2q>

Lil Hardin - Armstrong, pianiste (1898-1971)

<https://bit.ly/3bQDPGI>

Valaida Snow, trompettiste (1904-1956)

<https://bit.ly/3bS8AKP>

Peggy Gilbert, saxofoniste (1905-2007)

<https://bit.ly/2KIjdUR>

Una Mae Carlisle, zangeres-pianiste (1915-1956)

<http://www.jazzflits.nl/jazzflits18.03.pdf>

(pagina 11)

Ginger Smock, violiste (1920-1995)

<https://s.si.edu/3aOGL4Z>

Dorothy Donegan, pianiste (1922-1998)

<https://bit.ly/2VShDWR>

Jutta Hipp, pianiste (1925-2003)

<https://bit.ly/3eYS9yx>

In 1956 maakte Jutta Hipp een goed ontvangen album voor Blue Note met saxofonist Zoot Sims.

(zie afbeelding)

Clora Bryant, trompettiste (1927)

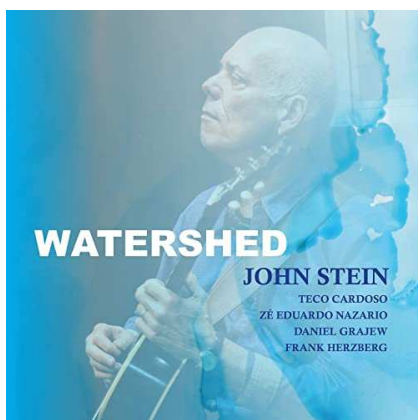
<https://bit.ly/2WaNfpB>

Bertha Hope - Booker, pianiste (1936).

<https://bit.ly/2WboxVR>

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 1 juni 2020

1 Joey Alexander

Warna
(Verve)

2 Harold Mabern

Mabern Plays Mabern
(Smoke Sessions)

2 John Stein

Watershed
(Whaling City Sound)

De JazzWeek Jazz Top Drie [geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; \(www.jazzweek.com\).](#)

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Sjoerd van Aelst, Tom Beetz, Erik Marcel Frans, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Hans Invernizzi, Peter J. Korten, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Lo Reizevoort en Jeroen de Valk. **Fotografie:** Tom Beetz, Joke Schot. **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

• **la77**
JazzFlits

is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

EUROPE JAZZ MEDIA CHART

Datum: 2 juni 2020

Saxofoniste Maria Faust. (Persfoto)

[Madli-Liis Parts, Muusika \(Estonia\)](#)

MARIA FAUST SACRUM FACERE

Organ (Stunt Records/Sundance Music)

[Paweł Brodowski, Jazz Forum \(Poland\)](#)

MARCIN WASILEWSKI TRIO W/ JOE LOVANO

Arctic Riff (ECM)

[Mike Flynn, Jazzwise \(UK\)](#)

JAGA JAZZIST

Pyramid (Brainfeeder)

[Anna Filipieva, Jazz.ru \(Russia\)](#)

SASHA MASHIN

Happy Synapse, Part 1 (Rainy Days Records)

[Jan Granlie, Salt-peanuts.eu \(Pan-Scandinavian\)](#)

KULLHAMMAR/HEIKINHEIMO/MEAS SVENDSEN/AALTONEN

The Father, The Sons And The Junnu (Moserobie)

[Viktor Bensusan, Jazzdergisi.com \(Turkey\)](#)

MILES DAVIS

Kind Of Blue (CBS)

[Henning Bolte, Written in Music \(Netherlands\)](#)

LUCIAN BAN/MAT MANERI/JOHN SURMAN

Transylvanian Folk Songs. The Bela Bartók Field Recordings (Sunnyside Records)

[Patrik Sandberg, Orkester Journalen \(Sweden\)](#)

GARY BARTZ AND MAISHA

Nightdreamer Direct-To-Disc Sessions (Nightdreamer)

[Cim Meyer, Jazz Special \(Denmark\)](#)

EDWARD SIMON

Sorrows And Triumphs (Sunnyside)

[Lars Mossefinn, Dag og tid \(Norway\)](#)

HEGGE

Feeling (Particular Recordings Collective)

[Matthieu Jouan, Citizenjazz.com \(France\)](#)

INGRID LAUBROCK & KRIS DAVIS

Blood Moon (Intakt records)

[Axel Stinshoff, Jazz Thing \(Germany\)](#)

OMER AVITAL QANTAR

New York Paradox (JazzandPeople)

[Luca Vitali, Giornale della Musica \(Italy\)](#)

RAVA/HERBERT/ GUIDI

For Mario (LIVE) (Accidental Records)

De Europe Jazz Media Chart [geeft een overzicht van de favoriete albums van een reeks Europese recensenten en wordt maandelijks samengesteld door de Europe Jazz Media Group.](#)

TRUDY PITTS

Discografische notities (vervolg)

Voetnoot 1:

'Anysha' staat op verschillende compilaties van Roland Kirk. Trudy's compositie 'Anysha' vindt u ook op 'Gone, But Not Forgotten' van Johnathan Blake met de saxofonist Chris Potter en Mark Turner (Criss Cross 1368, 20 februari 2014). Op video vindt u een 'Anysha' van 7'53" gespeeld door pianist Orrin Evans, Morgan Guerin, Madison Rast, Byron Landham. 'Anysha I' en 'Anysha II' staan op de plaat 'Blessed Ones' van Orrin Evans (Criss Cross 1213, van 10 januari 2001).

Voetnoot 2:

Trompettist Tony Fruscella nam in april 1955 'I'll be seeing' op. Historische opnamen zijn van 8 februari 1940 door Mitchell Ayres Fashion In Music, van 12 februari 1940 door Dick Todd, later nog door Frank Sinatra, Billie Holiday, Tony Bennett, Michael Bubble, Bing Crosby, Vera Lynn.

François van de Linde van 'Flophouse-magazine' wijst nog naar de Amerikaanse Hammond-kenner Pete Fallico. Op zijn site www.doodlinlounge.com hoort u een audio-story 'Trudy Pitts in the Doodlin' Lounge', vijftig minuten verhaal opgenomen op 9 augustus 2004, de dag voor haar verjaardag.

De hoes van de plaat die Trudy Pitts in 1993 voor het eigen label Scorp Leo maakte: 'Me, Myself And I'.

16,5 JAAR JAZZFLITS
01 09 2003 - 01 03 2020

DISCOGRAFISCHE GEGEVENS TRUDY PITTS

augustus 1962 – Trudy Pitts & Mr. Carney: 'I Really Mean It, Theme from Exodus' (Coral 62330)

maart 1963 – Trudy Pitts & Mr. Carney: 'Swingin' Bonnie, Meetin' Place' (Coral 62347)

15 & 21 februari 1967 – debuutplaat voor Prestige 'Introducing the Fabulous Trudy Pitts', T.P. orgel en vocals, Pat Martino gitaar, Bill Carney drums, Abdu Johnson conga, tien nummers op Prestige PR7523, waarvan 'Steppin' in minor', 'Take five' ook als single Prestige 45-448 ('Take five' werd befaamd door de opname van 1 juli 1959 van het Dave Brubeck Quartet, 'The Spanish flea' was een hit voor Herb Alpert, 'Matchmaker' komt uit 'Fiddler on the roof' van 1964, 'Something wonderful' komt uit de musical 'The King and I' van Rodgers and Hammerstein, 1951)

21 & 25 september 1967 – 'These Blues Are Mine', T.P. orgel, Pat Martino gitaar, Bill Carney drums, tien nummers op Prestige PR7538 (met 'A whiter shade of pale' van Procol Harum, hit van 12 mei 1967, komt ook op single PR45-461, 'Teddy makes three' is voor haar zoon, 'What the world needs now' van Burt Bacharach)

1 mei 1967 – Pat Martino, 'El Hombre', Pat Martino gitaar, T.P. orgel, Danny Turner fluit, Mitch Fine drums, Vance Anderson bongos, Abdu Johnson conga drums (Prestige PR7513)

20 december 1967 & 8 februari 1968 – 'A Bucketful Of Soul', T.P. orgel, Wilbert Longmire gitaar, Bill Carney drums en vocals, haar derde Prestige-elpee met negen nummers op Prestige PR7560 (waarop 'Love for sale' van Cole Porter, met vocals op 'Satin doll' van Ellington, 'The shadow of your smile' van Johnny Mandel, 'Lil' darlin' van Neal Hefti, en het titelnummer 'A bucket full of soul' staat ook op het reeds vernoemde singletje PR45-461)

22 maart 1968 – Willis Jackson, 'Star Bag', Willis Jackson tenorsax, T.P. orgel, Wild Bill Jennings gitaar, Jimmy Lewis Fender bass, Bobby Donaldson drums, Victor Allende conga (zes nummers op Prestige PR7571, met 'The girl from Ipanema')

24 mei 1968 – 'The Excitement Of Trudy Pitts - Recorded Live! At Club Baron', in New York, haar vierde elpee voor Prestige met T.P. orgel, Wilbert Longmire gitaar, Bill Carney drums (vier nummers op Prestige PR7583, 'Never my love' van Burt Bacharach, 'Autumn leaves' van Kosma, met haar topnummer 'Trudy 'n' blue' ook als Part I en Part II op singletje Prestige 45-705)

7 maart 1976 – Roland Kirk, 'Old Folks' Music', een tiental muzikanten met T.P. als pianiste, ook Hilton Ruiz-p, Roy Haynes-d (met 'Donna Lee' van Parker, 'Simone' van Frank Foster, met 'Anysha' ter ere van Trudy's dochter (Atlantic SD 1686)

1976 – Roland Kirk, 'The Return Of The 5000 Lb Man', met één nummer met Trudy Pitts op orgel 'I'll be seeing you' (**2**), plus Roland Kirk-ts, William Butler-g, Bill Carney-d (Warner BS 2918)

1976 – Roland Kirk, 'Kirkatron', weer met één nummer met Trudy Pitts op orgel 'Christmas song', plus Kirk-ts, Billy Butler-g, Bill Carney-d (Warner BS 2982)

1993 – Trudy Pitts, 'Me, Myself And I', solo-pianoplaat, tien titels op eigen label Scorp Leo (Bill Schorpioen, Trudy Leeuwijn)

5 mei 2007 – Trudy Pitts Trio featuring Mr. C, 'Live At The Great American Music Hall' in San Francisco, T.P. orgel, Carl Lockett gitaar, Bill Carney drums (Doodlin' DR 005)

Erik Marcel Frans